

Slepec gleda z očmi mrtvecev

Novo zmagoslavje zdravniške vede: Presaditev roženice iz mrtvih oči v slepčovo oko — Popoln uspeh drzne operacije

Svicaški listi poročajo o presenetljivi operaciji prof. Franceschettija, vodje ženevske vsehiliške očne klinike, ki je vrnil nekemu slepcu vid s tem, da mu je presadil v oči roženice iz oči dveh mrtvecev.

Pacient je bil že od svojega 18. leta popolnoma slep. Trpel je za dedno degeneracijo roženice. Vsi drugi očesni deli so mu bili zdravi, toda svetloba zavoljo izrojene roženice ni mogla vanje. Prof. Franceschetti se je odločil, da mu bolno roženico nadomesti z zdravo. Seveda ni živega človeka, ki bi se odločil, da bi žrtvoval svoje lastne

oči zato, da bi spregledal drug človek. Zato se je moral Franceschetti zateči k mrtvecem. Slučajno je tistega dne, ko je slepec prišel v njegovo kliniko, umrla neka mladenka za oteklino v možganih. Profesor je iz njenih mrtvih oči izrezal kos roženice in jo presadil v oko svojega pacienta. Drzna operacija je uspela popolnoma, roženica mrtvega dekleta je zrasla v slepčovo oko. Čez nekoliko tednov je bil mož pripravljen na novo operacijo te vrste. Zdaj mu je Franceschetti presadil v drugo oko roženico iz očesa neke 29letne ženske, ki je tisti dan umrla za vnetjem trebušne mreže. Danes

vidi bivši slepec že normalno in ne kaže, da mu vid spet popusti.

Zanimiva je trditve prof. Franceschettija, da se roženica iz ženskih oči bolje prirasa v moške oči, nego če izvira iz oči moškega. Nasprotno se tudi v ženske oči bolje vrase moška roženica. Paziti je treba na to, da se presadi roženica iz levega očesa v desno oko in narobe. Takšne operacije dandanes niso več posebno redke, toda da je bilo mogoče s takšno presaditvijo ozdraviti tudi tipično dedno bolezen, to je uspelo prvič.

Največja vodnotehnična zgradba

Ruska prestolnica — morsko pristanišče

V prvih dneh prihodnjega leta se bodo vode iz Volge pretakale mimo moskovskega Kremlja. Tiste dni se bodo končala dela z velikim prekopom med Moskvo in Volgo.

Kakšno je to delo, je najbolje razvidno iz poročil ruskih listov. Sesalne postaje tega prekopa bodo n. pr. vsak dan dvignile pol milijarde vrčev vode 40 m visoko. Na južnem delu prekopa, ki je najbližji Moskvi, so dela že popolnoma končana. Na poti od Volge do Moskve tvori ta prekop nič

manj nego sedem pregradnih jezer. Jezero ob njegovi čelni strani bo merilo po površini 360 štirjaskih kilometrov, na poednih mestih bo 8 km široko, v dolžino pa se razteza 160 km daleč! Jezero ob Moskvi je nekaj manjše, a še vedno gigantsko. Največje vmesno umetno jezero, Akulova, ima površino 190 štirjaskih kilometrov. Tih povesnih jezer, ki obsegajo skupaj 150 milijonov m³ vode, so napolnili v zadnjih tednih. Ta polnitev je edinstvena v zgodovini vodnotehničnih naprav. Z dograditvijo prekopa se začne tako rekoč nova doba v zgodovini ruskega vodnega prometa. V zvezi z drugimi prekopnimi sistemi postane ruska prestolnica nič več nič manj nego morsko pristanišče, čeprav je od morja oddaljena stotine in stotine kilometrov.

Nova zmaga francoskega ženstva

Francoske feministke so letos zadovoljne s svojimi uspehi. Osvojile so si, kakor znano, tri mesta v novi vladi (ga. Joliot-Curie, ga. Brunshvegova, ga. Lacoreova), sedaj pa je postala 24letna odvetnica iz Alzasko greda Lucienne Scheidova zmagovalka na jurisdikcijskem tekmovanju in govornem dvoboju »konference odvetniških kandidato«. Ta konferenca je že stoletna ustanova, vsako leto se zbere na njej 250 odvetniških kandidatov na tekmovanje. Izločilni boji, kjer gre za najbolj namazan jezik, trajajo od novembra do konca junija. Scheidova je po svoji zmagi postala glavna tajnica francoske odvetniške organizacije.

Naročniki ponedeljskega „Jutra“ prejema revijo „Življenje in svet“ zastoj.

Radenska priročna mineralna voda

VSAKEMU NI MOGOČE ITI V KOPALIŠČE V ENDA

MORE VSAK ZRTVOVATI DIN 100.— (20 DO 25 VELIKIH STE. KLENIC) TER MESEC DNI PL. TI MESTO DRUGE VODE NAŠO ZNAMENITO

RADENSKO Z RDEČIMI SRCI!

Stratosfera v višini 50 km

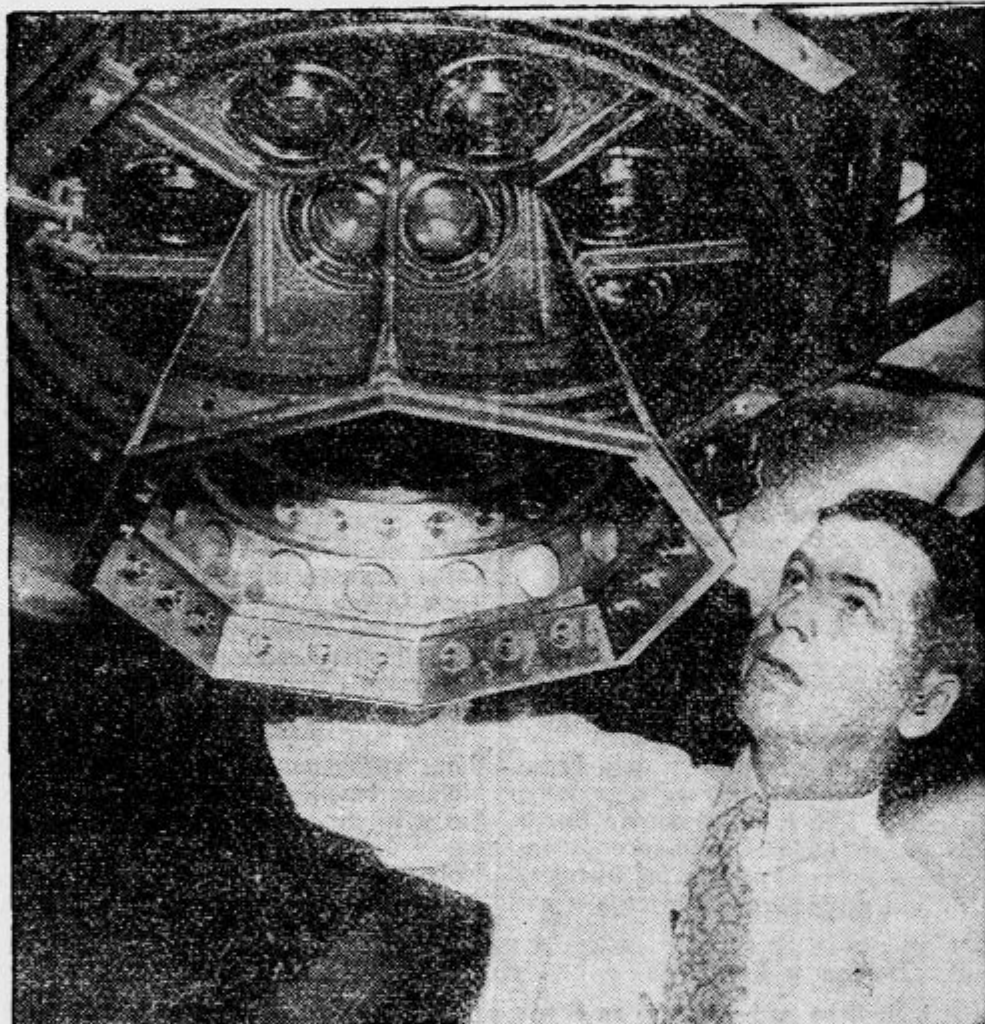
Kakor poročajo iz Moskve, se je neki registrirani balon, ki so ga spustili v zalivu Tikse, dvignil v višino 47.500 m, tako visoko kakor doslej še noben balon. Aparati so beležili svoje meritve 59 minut. V višini 12.000 m so zabeležili mraz 62 stopinj in tlak 161 milibarov. Pri nadaljnjem dvigavanju je temperatura polagoma naraščala in je dosegla v višini 43.000 42,7 milibara. Od tam je spet padla in v višini 47.000 m je znašala 46,8 milibara.

Bakterije

v brezračnem prostoru

Z vestnimi poskusi v nekem znanstvenem zavodu v Baltimoreu so ponovno potrdili mnenje, da morejo bakterije živeti tudi v brezračnem prostoru. Ključke so imeli 22 dni v posebnih steklenih posodah, ki so iz njih popolnoma izsesali zrak, in to pri temperaturi 268 stopinj pod ničlo. Ne brezračni prostor ne strašni mraz, ki je že tik absolutne ničle, ni mogel mikroorganizmom uničiti življenjske sile.

Za fotografiranje iz letal

Objektiv fotografske kamere, ki ga je konstruiralo ameriško geografsko društvo za letalske posnetke iz višine 10.000 metrov

Misli osemdesetletnika

Kaj pravi Bernard Shaw o...

...ljudem in vojni:

Če se pripravljamo na vojno, se to ne dogaja zavoljo novih groženj, temveč zavoljo starih navad — slabih starih navad mišljenja. Toda ne verjamem, da jo vozimo v resnici proti novi vojni.

Vse klepetanje o vojni je nad vse ugodno za stvar miru. Čim več govorjenja, tem manj nevarnosti. Razen tega se je človekovo zrelishe do vojne spreminilo.

L. 1914. je bila z vojno združena še neka romantična glorija, ki je niso razdrili niti moške, ki so se vračali s fronte. Postavljali so se marveč v službo te legende s tem, da so kaj malo govorili o resničnosti vojne in so pred vsem skrbno molčali o svojem strahu.

Bil je eden izmed žudežev svetovne vojne, da se je na videz tako malo mož balo ali da jih je bilo tako težko pripraviti do tega, da bi priznali svojo grozo nad prelivanjem krvi. Med Angleži je bil, kolikor vem, pisatelj St. John Ervins prvi, ki je priznal, da ga je večasi prijel strah na tisti način, ki ga je pričakovati od normalnih človeških bitij.

Od leta 1914. smo se zelo spremenili. Današnji možje so pripravljeni priznati nekaj odkrito o resničnosti vojne.

Ne verjamem, da se bodo današnji ljudje tako voljno kakor prej hranili z iluzijo vojne glorie spriči skoraj neznanosti možnosti letal s plinskimi bombami, bakteriološkega vojevanja in drugih strahotnih stvari. Prihodnji ljudem ne bo več tako lahko zamolčati dejstvo, da se boje. Boje se danes, še preden se je začelo.

...svetovni zvezi narodov.

Le težko si lahko predstavljam uresničeno sanj H. G. Wellsa o svetovni zvezi narodov, v kateri bi proizvodnja in razdelitev vseh življenjsko važnih dobrin nadzirali iz neke centralne instance.

Ljudje ne govorijo istega jezika — s čimer ne mislim, da bi ne uporabljali istih besed. Ne uporabljajo istih pomenov.

Ce govorim na pr. z nekim Nipconem o zakonu, bo morda moje besede popolnoma razumel, njegovi možgani pa jih bodo združili v povsem drug smisel. Drugi narodi menijo različne stvari, kadar uporabljajo iste besede kakor mi.

Iz tega razloga, če že ne iz vseh drugih, si je komaj mogoče predstavljati zvezo narodov, ki bi delala za skupen smoter.

Verjamem pa brez nadaljnega v možnost združitve zapadnih narodov, kar bi bilo lahko neko zapadno Društvo narodov, in v združitve narodov v vzhodno Društvo narodov. Morda bi se dalo uresničiti tudi južno, latinsko Društvo narodov.

Te tri organizacije bi lahko uresničile mnogo dobrega, kar je H. G. Wells smatral za možno v enem samem Društvu narodov. Mislim, da bi bile važne jamstvo za mir.

...mladih in starih:

Najmlajši čas v življenju moškega je tam okrog štiridesetega leta. Spominjam se, da sem po četrtem desetletju svojega življenja preživel najbolj neprijetno dobo svojega bivanja. Večina moških izkuša isto. S štiridesetim letom veš, da ne boš nikoli več mlad, si pa še dovolj mlad, da te more to spoznanje tlačiti.

Med štiridesetim in petdesetim letom te vznemirjajo ta občutki in priznanja, ki ti jih je izsililo življenje. Med petdesetim in šestdesetim letom ti dela skrb zdravje. Vse se ti vidi včas zavozeno in ostareli organizem deluje škripajoče in nevoljno dalje. Meniš, da se bo kmalu ustavil.

In potem, po šestdesetem letu, pride prod. Stopiš v presenetljivo novo življenjsko

dobo, ne delaš si skrbi in si skoraj lahko miseln. Nič se te na videz prav ne prime.

Kot osemdesetletnik začnem spet čuti znamenje obrabe in utrujenosti. Igram pa si sam v svoji korist nekaj teatra. Poskušam se s pržnimi koraki in podobnimi vnanjostmi. Nemogoče pa mi je, da bi si utajil dejstvo, da postajam star.

Lansko leto sem bil smrti tako blizu, kakor le mogoče. Začel sem dobesečno odmirati. Delal sem kakor običajno do zadnjega trenutka.

Bil je z zrelishe mojega dobrega imena idealen trenutek za moje srce, da bi se popolnoma ustavilo, zgodil bi se zelo pravočasen odhod, ki bi vsakogar prišlo rešiti: »Ta G. B. Shaw pa je umel umreti o pravem času!»

Vtaknili so me v posteljo in sem spal tri dni. Po štirinajstih dneh sem bil spet popolnoma popravljen.

Mislim, da bi moral vsak trdo delujoči možki, ko doseže starost 38 let, leči za nekoliko mesecev v posteljo. Svetovna zgodovina je polna imen mož, ki so umrli v poznih tridesetih ali zgodnjih štiridesetih letih in ki bi lahko delali še do zrele starosti, če bi bili nekoliko mesecev prebili v postelji.

...otročih:

Zelo znan pedagog mi je omenil pred nedavnim nekaj zelo zanimivega. Dejal je, da skriva moderni način vzgoje, ki napravlja otrokom vse tako lahko in prijetno, v sebi nevarnost, da otroci ne bodo nikoli razumeli razlike med igro in delom.

To se mi vidi nad vse važno. Življenje nikakor ni sama igra ali vsaj večji del igra, in vzgoja, ki daje podlago tej veri, je nad vse oporečna. Menim, da bi bilo treba vse otroke vsak dan vsaj pol ure prisiliti do dela, ki bi bilo resnično delo. Treba bi jih bilo naučiti tudi muke, ne samo igre.

...ženskah:

Era izmed najkoristnejših in najpotrebnejših nalog, ki jih izpolnjujejo ženske v življenju, je skrb, da bodo njih možje videti šedni in dostojni.

Kakšen bi bil povprečni mož brez žene, ki bi se brigala vedno zanj, more uganiti le ženska.

Uspehi povprečnega moža temeljijo bistveno na ženski, ki za njim pospravlja.

Nadaljevanje sledi

Roman z nadaljevanji ni nobena moderna iznajdba. Njegova tradicija je prastara. Z nekega stališča bi lahko označili že Homerjevo Illado in Odisejo za takšen roman, ki so ga rapsoidi predavali v nadaljevanjih. Isto velja za epe srednjega veka in za pravljice iz 1001 noči.

Izumitev tiskarskega stroja je potem roman v nadaljevanjih začelno ustavila, ker je bilo mogoče roman tiskati v celoti. Toda baš tiskarski stroj je potem tudi omogočil ponovno oživitve nadaljevanj, in si cer v časnih romanah. Prvi roman, ki je izhajal v tej obliki, je bil slavni Defoejev »Robinson Crusoe«. Uspeh je bil ogromen, toda šele v sredini 19. veka je začel časniki roman cveteti.

Novi odkritelj romana pod érto je bil tedaj Francoz Ponson du Terrail. To je ustvaritelj modernega podlistkarskega in kriminalnega romana, kakor »Vitezov nočic«, »Londonških oiganov«, »Tatov velikega sveta« i. t. d. Njegova produktivnost je bila strašna. V 25 letih je mož napisal nič manj nego 250 romanov, pa čeprav s pomočjo »sodelavcev« ali »zamorcev«, kakor jih imenujejo na Francoskem. In ko pisatelj, ki je živel zelo razsipno, nekoč nekega svojega sodelavca ni mogel plačati, je ta iz maščevanja v novem poglavju, ki bi ga moral napisati, »ubil« vse junake, pustil jih je le toliko živih, kolikor jih je bilo nujno treba, da so mrtvece pokopali... Tedaj se niti Ponsonu ni posrežilo, da bi ta »svoje roman rešil.

Kot pripomoček svojemu spominu, se je pri pisanju in sestavljanju romanov posluževal vočenih figur, ki so predstavljale posamezne junake in junakinje romanov in so bile opremljene s posebnimi znaki. Tako so imele figure, ki so predstavljale zaljubljenec, moder trak, ranjenci rdeč, mrtveci pa rumen. A nazvlic tem pripomočkom se je dogajalo, da so v romanih nenadoma nastopali spet junaki, ki so nekoliko poglavij prej umrli. Med vojno 1870/71. je plodovit pisec umrl in so ga prav tako hitro pozabili, kakor je bil hitro prišel do slave. Roman v podlistkih pa je ostal.

Zbirka hudičev

Bogat varšavski trgovec z umetninami se že desetletja bavi z zbiranjem upodobitev hudiča in si je v tem času uredil pač največjo zbirko te vrste na svetu. Med mnogimi tisoči slik in kipov hudiča vzemajo posebno izdatno mesto upodobitve zloba po slovanskih kmečkih umetnikih.

A NEKDOTA

Felicien Rope je erotično hudo obdarjen človek. Ko je obolel, mu je zdravnik priporočil skrajno vzdržnost. »Motite se, gospod doktor«, je menil Rope, »še moja krsta bo tekla za ženskami«.

VSAK DAN ENA

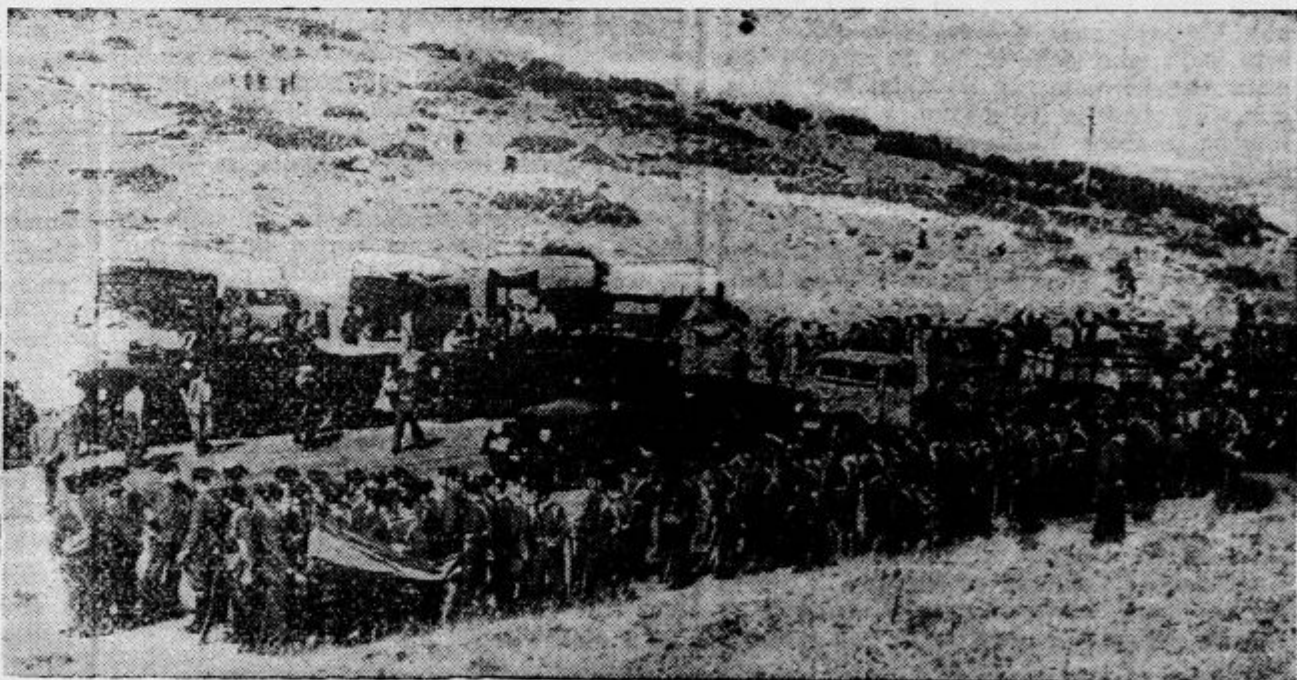

»Res, dobro si storil, da si poslal svojo ženo v Dalmacijo!«
»Da, saj me je prišlo...«

DRŽAVLJANSKA VOJNA V ŠPANJI DIVJA DALJE

Vladna artiljerija strelja na Toledo

Vladne civilne čete zbrane pri Buitragu severno od Madrida

Po zavzetju montanske vojašnice s strani vladnih čet, iščejo svoji upornikov njih trupla

Fašistični miličniki korakajo na bratomorno fronto

ZANE GREY:

BETTY ZANE

Zgodovinski roman iz ameriške revolucije

»Če je zaljubljen v Betko, kakor menda misliš, tedaj je pač jasno, kaj kani. Na mojo vero! Betty rada zaigra spogledljivo. Ako je bila Clarku sama pri sebi naklonjena, ji utegne biti to dober nauk.«

»Oddahnili bi se, če bi jo videla omoženo in preskrbljeno. Nemara da ji v Filadelfiji ni škodilo, ko je imela cel roj občudovalcev okoli sebe, a tu n' meji ne gre tako. Ti moški tega ne trpijo. In Betkina spogledljivost nam bo pripravila še nekatero bridko uro.«

»Nu, Bessie, saj je še otrok. Kaj pa hočeš? Ali naj vzame prvega, ki jo poprosi za roko?«

»Sani prihajajo,« je rekla Mrs. Zanova, ko je živkovanje kraguljčkov pretrgalo tišino.

Polkovnik Zane je poskočil in odprl vrata. Širok pramen svetlobe je planil iz izbe in posijal na cesto. Trije pari krepkih konj so stali pred vrati, vpreženi v trojico sani — voznih kočev, pričvrščenih na lesenih saniščih. Veselo vzklikanje je pozdravilo polkovnika Zana, ko se je pokazal na pragu.

36

»Pravi! Pravi! Tu jo imate,« je zaklical, ko je Betty pritekla po stopnicah.

Polkovnik jo je zavalil v bivožo kožo in jo varno posadil v kot sprednjih sani. Pod nogo ji je položil usnjen meh s segretim kammom, ki ga je bila pripravila skrbna soproga.

»Vse v redu. Poženite!« je zaklical polkovnik. »Jasno vreme boste imeli. Na povratku pazite na vožeta in varujte se volkov.«

Dolgi biči so zapokali, kraguljčki so zažvenketali, nestrni konji so zdrevili čez iskreči se sneg. Noč je bila jasna in mrzla, nešteto zvezd se je lesketalo izpod črnega oboka v višavi, blede mesec je razlival svojo zimsko svetlobo na beli, zmrlji svet. Med brzim, mehkim drčanjem sanišč se je suhi sneg kakor droban prašek vrtil izpod konjskih kopit, in kmalu so bile vse črno oblečene postave na saneh zavite v bele plašče. Pot je vodila nizdol mimo trdnjave, čez most in po cesti, ki je obkrožala Črni les. Precej časa so se peljali po temnem gozdu. Časih so morali vozniki peš voditi konje v strm klanec, nato so jih pa v skok zapodili po ravnem kosu poti. Na nekem ovinku so zagledali v daljavi svetlo luč, ki je pomenila konec vožnje. Čez pet minut so konji pridrevili na širok laz. Velikanski kres je gorel pred dvonadstropnim poslopjem. Luč je valoma bruhala skozi mala okna; cvilenje gosli, drsanje mnogih nog in bučen smeh se je razlegal skozi odprta vrata.

Od konj se je kadilo. Izprej so jih, jih skrbno odeli s kožami in jih odvedli na varen kraj, med tem ko je vesela družba izginila v hišo.

Slavili so rojstni dan hčerke starega Dana Watkinsa. Dan je bil izmed najstarejših naselnikov ob reki; nekaj let po tem, ko je polkovnik Zane ustanovil naselbino, je bil postal lastnik svoje farme. Slovel je zaradi svoje velikodušnosti in srčne dobrote. Marsikatero živinčje je bil posodil, ne da bi ga bil kdaj dobil nazaj, in marsikatera vreča moke je bila zapustila njegov mlin, ne da bi bila plačana z zrnjem. Bil je dober strelec, drevo je znal posekati, da ne kmalu kdo tako hitro, in whiskeyja je prenesel več kakor vsi njegovi sosedi v dolini.

Dan je stal pri vratih, s pozdravnim smehljajem na robatem obličju, in stisnil vsakemu novemu gostu roko ter mu privoščil prijazno besedo. Njegova hči Suzana je pozdravljala moške z majhnim priklekom, dekleta je pa poljubljala na lica. Suzana je bila zdrava in močna, vendar ne zala; njene nasmejane sinje oči so pričale o veselem značaju, in njenih snubcev je bilo na tucate.

Mladi svet ni zapravljal časa. Kmalu je bilo plesišče polno vrtečih se postav.

V enem kotu prostora je sedela zgrbančena stara ženica z belimi lasmi in bleščečimi se temnimi očmi. To je bila babica Watkinsova. Bila je stara kakor svet, tako stara, da ni nihče vedel, koliko let ima, a vendar je bila še dovolj močna, da je opravljala svoje delo z večjim veseljem od neka-

tere mlajše žene. Pravkar je govorila z Wetzelom, ki se je oprl na svojo zvesto puško in poslušal njeno čebrijanje. Lovce je imel staro gospo nekam posebno rad; kadar se je vračal v naselbino, se je mnogokrat utavil pred njeno hišo ter ji položil debelega purana ali srnje stegno na prag.

»Lew Wetzel, sram me je za vas,« je rekla babica Watkinsova. »Postavite to puško v kot in zaplešite. Bodite veseli. Saj še niste tako stari.«

»Rajši bom gledal, mati,« je odvrnil lovec.

»Pha! Prav tako bi lahko skakali kakor vsak drug in prav tako bi se lahko smejali, če bi le hoteli. Upam, da je naša polkovnikova zala sestrice milost v vaših očeh?«

»Ta mi namenjena takšnim, kakor sem jaz,« je mirno dejal. »Jaz nimam darov, ki jih je treba zanj.«

»Nikar mi ne govorite o darovih. Meni, stari ženski, ki živim že trikrat toliko časa kakor vi,« je nestrno odvrnila. »Ženski tu na zahodu ni do častilčevih darov. Do močne roke ji je, ki gradi kočje, do očesa, ki zna urno pomeriti s puško, do srca, ki ne pozna strahu. Gramičarske žene potrebujejo hiš in otrok. Odgajati morajo moža — moža, da bodo preganjali rdečekožce, moža, da bodo obdelovali zemljo — kaj bi pa bilo brez njih naše trudapolno življenje?«

»Prav imate,« je zanišljeno rekel Wetzel. »A nerad bi gledal takšno zalo stvarco, kakor je Betty Zanova, kako gineva v neprijazni lovski koči.«

S P O R T

Drevi Ljubljana : Admira

Na igrišču Primorja ob 20.30 ob električni razsvetljavi

Drevi bo živo na igrišču Primorja. Za igro z Admiro je izredno zanimanje, poleg tega bo začetek igre ob pol devetih, tako da je omogočen poset tudi onim, ki so čez dan zaposleni.

V Ljubljani se zadnje čase, zlasti odkar je nastala z »Ljubljano« nekaka rivaliteta z Zagrebom, radi postavljamo, da smo z Zagrebom že na isti nogi. Na nocojšnji tekmi bo naše moštvo moralo prestati preskušnjo, ali utegne proti istemu nasprotniku doseči vsaj približno tak rezultat, kot sta ga dosegli zagrebški moštvi.

Oč, tak »neuspeh« proti Admiri bi bil za naše moštvo že dokajšen uspeh. Obenem bi pa dokazal, da smo res na prilično isti višini z Zagrebom. Na vsak način smemo pričakovati, da naši ne bodo mnogo zaostali za tem rezultatom.

Igra z Admiro otvarja nekako jesensko sezono, saj bodo kmalu na vrsti prvenstvene tekme v ligi. Obenem je ta prireditelj, ki je seveda zvezana z znatnimi stroški, nekaj poskus, ali je sportna Ljubljana že spet godna za velike mednarodne tekme. To se pravi, ali je možno doseči tak poset na velikih tekmah, da se bodo vsaj stroški krili, če že ne bo ostalo kaj za čez mesec. Prihodnjo nedeljo pride za Admiro Vienna, tedaj spet veliko moštvo mednarodnega slovesa, pa bomo videli, ali se bo pri nas moglo nadaljevati v tem slogu.

Admira igra kompletna, v isti postavi, ki je igrala prvenstvene tekme na Dunaju in ki je igrala tudi v Srednjeevropskem cupu in v Zagrebu.

Da se posestniki izognejo navalu pred blagajno, bosta ob 19. zaigrali Ljubljana B in Reka. Ter ustvarili pravo razpoloženje za glavno bitko.

Kljub velikim stroškom so cene običajne. Poslovalce bodo tri blagajne, poleg dveh običajnih bo pred glavnim vhodom postavljena še zasilna tretja blagajna. Četrta blagajna bo otvorena ob vhodu za tribuno. Tudi naj vstopijo na igrišče člani in starešinstvo kluba, ker si bodo samo pri tej blagajni mogli nabaviti vstopnice za znižano ceno.

Kolesarji delajo vedno drenj ob vseh na igrišču. Tokrat je zanje rezerviran vhod samo za tribuno in se naprošajo vsi, ki pridejo s kolesi na igrišče, da se v interesu stvari pokorijo tej odredbi.

SK Ljubljana. Postava moštva, ki igra proti Admiri, je razvidna z okna v tajništvo kluba; prav tako postava za predtekmo. Igralci, ki nastopijo v prvi tekmi, morajo biti v garderobi najkasneje ob 18.45. Vsi mlajši igralci naj bodo na igrišču ob 19. Reditelji za službo na igrišču in izven igrišča naj se javijo vrhovnemu reditelju g. Savsu točno ob 18.45.

Ljubljanski hazenski podsavez. Redna seja upravnega odbora drevi ob 18.45 v posebni sobi kavarne Evropa.

SK Ilirija. Redna seja uprav. odbora je izjemoma šele v sredo ob 20.30 v damskem salonu kavarne Emona. Načelniki sekcij in ostali funkcionarji naj pripravijo redna mesečna poročila. Odborniki z nabir. knjižicami naj pridejo že ob 20.

SK Jadran (ženska sekcija). V sredo 5. t. m. se vršijo na našem igrišču praktični hazenski izpiti za sodnike. Zato naj bodo ob 18.15 tele igralke na igrišču: Baby, Ade-

la, Breda, Dana, Dita, Ica, Joža, Ivka, Martina, Mica, Nana, Neta, Zdenka in Pavličeva. G. Kosmač sigurno. Istočasno obveščamo vse članice, da se odslej vršijo treninzi samo ob petkih od 18.30 dalje. V petek 7. t. m. po treningu važen sestanek vseh članic. V nedeljo tekma na igrišču Broda.

SK Reka. Drevi ob 19. igra I. moštvo nočno predtekmo z Ljubljano na igrišču Primorja. Postava je v garderobi. Navedeni igrači naj bodo ob 18.30 v garderobi Primorja.

Junak noža se je dolgo skrival
Ivana Serca so v soboto prijeli pri Ormožu

Gornja Radgona, 3. avgusta.

Kakor smo poročali, je 26. julija v Vratji vasi v Apaški kotlini 22letni posestnikov sin Ivan Serce z velikim nožem smrtno nevarno poškodoval Franca Poša iz Donnersdorfa v Avstriji in pobegnil. Na podlagi tiralice, ki je bila izdana za storilec, je orožništvo v Ormožu v soboto Serca aretiralo. Fant se je skrival v tamkajšnji okoli.

Po izvršenem krvavem dejanju se je Ivan Serce še tisto noč, kakor je izpovedal, skrivaj splazil domov, se doma založil z denarjem in se nato odpravil proti Gornji Radgoni. Vzel je s seboj baje 3000 Din. Odtod se je napotil v ponedeljek zjutraj z vlakom do Ormoža in nameraval sprva k svojemu bratu, ki gospodari na stari domačiji v Veščici v Medmuru, odkoder so se starši nedavno preselili v Vratjo vas v Apaški kotlini. Ker se pa med domačimi ljudmi ni čutil dovolj varnega, je iz Ormoža mahnil do Maribora in odtod spet nazaj v

Ormož, kjer se je potikal po okolici in mestu, dokler ga orožništvo v soboto ni aretiralo in izročilo sreskemu načelstvu v Gornji Radgoni. Aretirani Serce je imel pri sebi razne luksuzne predmete in gotovine za okrog 2200 Din. Vse to mu je bilo odvzeto in se vrše poizvedbe, odkod mu toliko denarja. Iz Gornje Radgone je bil Serce odveden v zapore okrožnega sodišča v Mariboru.

Franco Poš se zdravi v bolnišnici v avstrijski Radgoni. Njegovo stanje se vrača na bolje in je upati, da bo okreval. Pač pa se še v isti bolnišnici bori s smrtjo neki Tone Golob iz Ščavnice, ki je bil takisto 26. julija v fantovskem pretepu z nožem občuno poškodovan od nekega Dreisiebnerja iz Plitviškega vrha pri Gornji Radgoni.

ČITAJTE

„LJUBLJANSKI ZVON“

Radio

Sreda, 5. avgusta

Ljubljana 12: Sramli in podobne skupine na ploščah. — 12.45: Poročila, vreme. — 13: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 13.15: Operna glasba (radio orkester). — 14: Vreme, borza. — 19: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 19.30: Nac. ura. — 19.50: Otroška ura (ga. Cirila Škerlj-Medvedova). — 20.10: Zdravniška ura (dr. Ivo Pirc). — 20.30: Violinski koncert Petra Freunda iz Novega Sada, pri klavirju Tereza Freund. — 21.15: Koncert Akademskoga pevskega kvinteta. — 22: Čas, vreme, poročila, spored. — 22.30: Prenos plesne glasbe iz Park hotela na Bledu (plesni orkester Erich Herse).

Beograd 17.20: Koncert orkestra. — 18.30: Skladbe za čelo. — 19.50: Pesmi. — 20.20: Plošče in humor. — 21.30: Prenos koncerta iz Ljubljane. — 22: Reportaža z olimpiade. — 22.30: Plošče. — Zagreb 20.10: Lahka godba. — 20.30: Prenos koncerta iz Ljubljane. — 22: Reportaža z olimpiade. — 23: S turneje Zagrebske filharmonije. — Praga 19.20: Koncert orkestra in solistov. — 20.30: Plošče. — 20.45: Orkestralni koncert. — 21.45: Prenos z olimpiade. — 22.15: Plesna glasba. — Varšava 20: Plošče. — 20.30: Mikrofoni na potovanju. — 21: Chopinove skladbe. — 22.35: Orkestralni koncert poljske glasbe. — Dunaj 12: Koncert orkestra. — 16.05: Lahka glasba na ploščah. — 17.30: Koncertna ura. — 19.10: Olimpijska reportaža. — 19.40: Meh za smeh. — 21: Prenos orkestralnega koncerta iz Salzburga. — 22.25: Prenos iz Berlina. — 22.50: Lahka in plesna glasba. — Nemčija 19: Olimpijski odmevi. — 20.10: Pester glasbeni večer. — 22.15: Poročila z olimpiade. — 23.30: Koncert solistov. — 24: Plošče. — 0.50: Nočni koncert.

Uradništvo Kreditnega zavoda
za trgovino in industrijo v Ljubljani

javlja tužno vest, da je umrl danes po kratki in mučni bolezni njihov dobri tovariš, podravnatelj, gospod

Ivan Htieng

Pogreb se bo vršil 5. t. m. ob 17. uri izpred mrtvaške veže državne bolnice.

Blagega tovariša ohranimo v trajnem spominu!

LJUBLJANA, dne 3. avgusta 1936.

Upravni svet in ravnateljstvo
Kreditnega zavoda za trgovino
in industrijo v Ljubljani

naznanja da je preminul danes njegov podravnatelj, gospod

Ivan Htieng

Pogreb se bo vršil 5. t. m. ob 17. uri izpred mrtvaške veže državne bolnice.

Pokožniku, ki si je istekel s svojim požrtvovalnim in neumornim delom nevedljivih zaslug za procvit zavoda, ohranimo trajen in časten spomin!

LJUBLJANA, dne 3. avgusta 1936.

